

Koeienmens

Je hebt hondenmensen en kattenmensen, dat weet iedereen. De volkswijsheid wil dat een voorkeur voor hond dan wel kat veel zegt over de liefhebber zelf. Mocht je via een datingsite een partner willen opdoen, dan heeft het dus zin om discreet te informeren naar zijn of haar lievelingsdier.

Maar wat nu als die persoon zegt: 'mijn lievelingsdier is de koe'? In eerste instantie lijkt dat een afknapper. Koeien hebben een ietwat sullig en sloom imago. Toch bestaan ze, deze koeienmensen.

'Een koe lijkt misschien suf', zegt een koeienvriend van mij, 'maar ze moet ook zoveel herkauwen!' De koe doet dat geduldig. En om de koe te waarderen, heb je zelf ook geduld nodig. Hoe langer je naar koeien kijkt, hoe onvoorspelbaarder ze worden. Dan valt opeens een zekere speelsheid op. Een verrassende wending van de flank, een gezamenlijk spurtje dat uit het niets lijkt te komen.

Maar het is vooral de spirituele kant van de koe die haar bewonderaars aanstaat. Mijn koeienvriend is diergeneeskundige en verbaast zich over de overgave van de koe. 'De koeien in mijn kliniek kennen mij. Ik ben niet lief voor ze; ik moet ze steeds prikken om een of andere bloedwaarde te onderzoeken. En toch komen ze vol vertrouwen op me af.'

John Berger zegt het mooi: 'Niemand kijkt naar ons zoals dieren naar ons kijken'. In het hele universum zijn dieren de enigen die van ons bestaan getuigen, die in de positie zijn om iets van ons te vinden. En van alle dieren kijkt de koe wel op de meest bijzondere wijze naar ons. Weersta de blik van een koe maar eens. Dat is zachte kracht. Haar blik is zonder enige agressie. Ze kijkt slechts naar je, heel lang en heel goed. Haar blik is niet behoeftig – zij hoeft niets van je, in tegenstelling tot een hond of een kat. Ze wekt de indruk een beetje treurig te worden van wat zij ziet. Maar ze vergeeft je ook. Zij gelooft in jouw betere ik.

Zij verwerkt meer voor jou dan gras alleen.

Mocht ik weer gaan daten, dan ga ik voor een koeienman.

Marjan Slob